

DEEL 2 REISVERSLAG 2013 Mia en Wijtze.

PETFLESSEN EILAND.

Ed en Sofia komen op een middag buurten. Ze zijn met hun kleine Argo al 6 jaar in Suriname.

Nu is hun zelfgebouwde scheepje te koop. Ze vragen €20.000, maar als er €10 mil op tafel wordt gelegd stappen ze met hun tandenborstel van boord.

Het is een heel leuk scheepje voor geen geld.

Op onze vraag of ze ook een huis gaan bouwen, is het besliste antwoord dat ze nooit in Suriname willen wonen, net als wij.

Maar er liggen hier 2 schepen voor anker, beide te koop, en de bemanningen hebben een huis in Suriname gekocht met de intentie voor altijd te blijven.

Tja, men maakt het de mensen wel gemakkelijk.

Je mag op je stuk grond bouwen zoveel en wat je wilt, en de onroerend goed belasting wordt nooit opgehaald.

Maar een jaar of 5 geleden hebben Ed en Sofia, in het kader van "Hou je van SU, hou Su dan schoon", een petflessen project gestart om de mensen in Domburg wakker te schudden om niet alles gewoon op straat of in de rivier te gooien.

Van het visverwerkingsbedrijf kregen ze oude visnetten, leerden boeten en vulden de visnetten met de petflessen die verzameld waren.

Daarmee maakten ze een enorm eiland dat ze in de rivier verankerden. Er werd grond op gebracht, bomen en planten ingegraven en ze bouwden er een hutje op.

Vier jaar woonden ze daar, vergezeld van enkele leguanen en zelfs een luiaard bezocht hen om van de bananenschillen te snoepen.

Het eiland ligt er nog steeds en de mensen bevuilen nog altijd hun eigen nest.

Ze leren het nooit!!!

HINDOESTAANSE RITEN.

Toen we net in Domburg ankerden, waarschuwde men ons niet te dicht bij de "waterkant" te ankeren omdat daar, naast een aantal oude betonblokken voor moorings, Hindoestaanse beelden lagen die een gevaar vormden voor de ankerketting.

We zijn er ook 2 keer in vast geraakt maar op eigen kracht gelukkig los gekomen.

Een Fins schip heeft eens een week op een duiker moeten wachten voor het bevrijd werd uit de Hindoestaanse klauwen.

Als we op een morgen met laag water onze dinghy in het water willen schuiven, zie ik allemaal kleine bruine aardewerken bakjes op het strand liggen.

Ik denk dat een pottenbakker zijn "misbaksels" heeft gedumpt en begin een aantal bakjes te verzamelen.

Ik vind ze leuk om dipsausjes in te doen en thuis gekomen schrob ik ze stevig schoon.

Later horen we dat ook deze bakjes, deyas, bij de Hindoestaanse ritens horen.

Als er iemand is geboren, dood gaat of er is een andere reden, dan doet men Ghee in bakjes met een lont en die worden brandend in het water gelaten.

Waarschijnlijk kwam er een schip langs die golven veroorzaakte zodat de bakjes snel

ten onder gingen.

Ik hoop dat het boze oog er niet op rust.

TRIP SURINAME NAAR TRINIDAD.

Voor we kunnen vertrekken krijgen we nog een paar regen dagen over ons heen, die we rustig afwachten.

Dan hebben we nog een dag nodig om water te tanken bij de Gebr. van der Veen, oorspronkelijk uit Harlingen, die een vis verwerkings bedrijf hebben, en donderdag zijn we er eindelijk klaar voor.

De wind is ENE 3-6 en de stroom is ook mee zodat we binnen 3 uur uit de rivier gespuugd worden.

In de vaargeul naar dieper water is het nogal knobbelig maar als we iets af kunnen draaien wordt het volgens Wijtze een damestochtje.

Ons logboek geeft de volgende gegevens:

7/2 7.45 uur vertrek uit Domburg.

12 uurs positie: 06-01-06 N

55-12-96 W

Trip 25.85 NM

Tegen de middag kregen we een invasie van 28 Sterntjes aan boord.

Ze claimden de hele stuurboord reling en een deel van de dinghy.

Eén bracht zelfs zijn eten mee en maakte er een enorme troep van. sNachts verhuisden ze naar de bimini en dat vonden we minder leuk.

Met een roeriem probeerde ik ze weg te jagen maar ze waren hondsbrutaal en hupten gewoon over het riemblad heen.

De volgende dag, toen ze eindelijk vertrokken, stonk het enorm naar rotte vis van hun uitwerpselen en moest Wijtze flink boenen en met zeewater spuiten om het schoon te krijgen.

Gedurende de nacht kwam de hele Corentijnse vissersvloot over ons heen. Ik heb er gelukkig niks van gemerkt want ik sliep op dat ogenblik.

8/2 Om 8 uur liggen we dwars van Nieuw Amsterdam en varen de wateren van Engels Guynee binnen.

12 uurs positie: 07-25-01 N

57-21-83 W

Trip 154 NM Wind E 3-5

We gaan vissen. Wijtze kocht andere haken en is er van overtuigd dat we nu kunnen vangen.

Ik ben benieuwd!!!!!!

Om 14.45 uurzinnngggg.....de lijn loopt af.

Er zit een goudmakreel aan van zo'n 0.80 cm. Net groot genoeg voor 2 personen en ik zet in gedachte de pan alvast op het vuur.

Het is een schitterend beest, goudgeel met groen en hij kijkt ons erg kwaad aan.

Als Wijtze de vishaak uit de bakskist heeft gepakt, doet de vis nog één verwoede poging om los te komen en verdraaid, het lukt hem ook nog.

Ik vergat een foto te maken, helaas.

Ook de volgende vangst verdwijnt met haak en nep inktvis in de diepte.

Wat blijkt...Wijtze maakte een verkeerde knoop met de nylondraad aan de metalen voorloper.

Het zal hem niet weer overkomen.

Om 24 uur passeren we Georgetown

9/2 Nog altijd is het een echt damestochtje----- wat zeg ik?

De wind haalt aan en er gaat een rif in het grootzeil, de genua wordt vervangen door de stagfok.

De golven bouwen zich op en breken vaak voor ze tegen de romp kapot slaan.

Toch onbegrijpelijk dat we bijna geen water in de kuip krijgen. Er liggen meer vliegende vissen aan dek dan golfspatters.

12 uurs positie: 08-44-88 N

59-03-96 W

Trip 132 NM Wind ESE-ENE 3-7

10/2 De wind blijft waaien en we zien 35 knoop op de windmeter. Een 2e rif gaat erin.

Tegen 12 uur zien we over bakboord de punt van Trinidad verschijnen.

Een pan uiensoep kiepert zijn halve lading over de vloer en mijn benen.

Het leek net een vulkaanruptie want de pan bleef gewoon rechtop staan.

Ik maak de vloer schoon en lik de uien van mijn scheenbeen.

12 uurs positie: 10-37-20 N

60-35-12 W

Trip: 141 NM Wind ENE 6-8

Om 15 uur ronden we Punta Galera en varen voor de wind langs de noordkant van het eiland richting Chaquaramas, waar we voor onderhoud moeten zijn.

We worden begeleid door een grote school dolfinen die de gekste capriolen voor ons uithalen en even later ziet Wijtze een bootje omgekeerd drijven.

Hij vaart er heen om te kijken en ziet plotseling een grote schildpadkop onder de "boot" verschijnen. Het blijkt een Leatherman schildpad te zijn met een kop, groter dan Wijtze's hoofd.

11/2 Rond 01 uur bereiken we het licht van Boca de Monos, een doorvaart tussen eilandjes, naar de zuidzijde van Trinidad.

Hier willen we een ankerplekje zoeken om de volgende morgen met daglicht bij Chaquaramas aan te komen.

We vinden geen geschikte plaats en voor we het weten zijn we bij Chaquaramas in de baai.

Hier lijkt alles door elkaar te liggen: zeilboten, supplieschepen, zeeslepers en zowaar een 3 mast schoener.

Er staan grote schijnwerpers op de kant waardoor we geen diepte zien en ankeren in 20 m water. Tot 3 maal toe proberen we te ankeren met 80-100 m ketting en nog pakt het anker niet.

Dan ziet Wijtze een grote mooring liggen waar hij achterwaarts op aan vaart en ik via de zwemtrap een lijn kan vastmaken.

TRip: 74 NM Wind ENE 4-7

We ruimen de zeilen op en maken midden in de nacht een fles Prosecco open. We zijn tenslotte in een nieuw land.

WEST INDISCHE SPECIALITEITEN.

Maandagmorgen varen we verder de baai in en gaan daar op 11 m voor anker.

We willen eten kopen, een koud biertje drinken op een terrasje, maar eerst TT\$ zien te krijgen.

Zonder het te beseffen komen we midden in de Carnavalstijd aan en is alles gesloten en afgesloten.

We hebben geen geld om naar Port of Spain te gaan om de optocht te zien maar kunnen een biertje en een rumpunch kopen op een creditcard.

Woensdag wordt er ingeklaard en gelijk hebben we een uitnodiging aan de broek voor een BBQ party op vrijdag.

De Noren die we in Domburg tegen kwamen organiseren het. Ik kan me niet meer herinneren hoeveel speciale rummixen ik geprobeerd heb die avond.

Voor boodschappen ging ik vrijdagmorgen met 4 Brazilianen en 1 Litouwse naar een cash and carrywinkel.

Je had daar een speciale pas voor nodig en kon dan tegen bodemprijzen grote hoeveelheden inslaan.

Helaas moest ik het ook alleen sjouwen en was gedwongen me in te houden.

Ik moet zeggen dat het ons hier wel bevalt en de rumcoctails die we maken smaken, met veel ijs, uitstekend.

Onze favoriete rumcoctail heet Ti-Punch en bevat de volgende ingredienten:

"One part sour,limoensap

Two parts sweet,.....rietsuikerstroop

Three parts strong,.....witte oak rum

Four parts weak,.....vruchtensap

Five drops of bitter, and nutmegspice,....angostura bitter en geraspte nootmuskaat

Serve well chilled with lots of ice."

Ook begin ik al aardig West Indisch te koken en maakte al een Callaloosoep. Vanavond eten we kipcurry met Dhal puri roti.

Op de zaterdagmarkt in Port of Spain kochten we als ontbijt een "Bake and Shark", een grote gefrituurde bol die men opensnijdt en waarin een stuk haai in wordt gedeponeerd.

Vervolgens doe je er zelf uit allerlei bakjes en flesjes groenten, pepers en hete saus bij.

THE NET.

Toen we in 2005 in Marmaris, Turkije lagen kregen we te maken met het verschijnsel "The Net".

Elke ochtend om 8 uur begon de netmaster van de dag allerlei items te bespreken waar je op kon reageren, iets kon mededelen, hulp vragen bij een medisch- of bootprobleem of zaken verkopen cq weggeven bij wat men "treasures of the bilge" noemt. Alle te organiseren partys worden medegedeeld met tijd en plaats.

Het weerbericht komt langs ,mensen die aankomen stellen zich voor en die vertrekken zeggen goodbye.

Je hoort zelfs bekende bootnamen uit Marmaris. Want zullen er meer Mindemoya's zijn

dan degene die altijd zo nadrukkelijk in Turkije aanwezig was op the net?

Je kunt erover denken wat je wilt maar het kan heel gemakkelijk zijn als je een bepaald onderdeel zoekt.

Bijv. ik ben het laadkabeltje kwijt van mijn Sony e-reader en kreeg er één te leen van de Duitse Troll.

OP "THE HARD".

Maandagmorgen varen we naar de travelift en worden vlot opgetakeld en over een enorme vlakte gereden waar rijen boten geparkeerd staan.

Wijtze vroeg of we hoog gezet konden worden omdat we ons hele midzwaard wilden behandelen.

Helaas is het hier niet toegestaan omdat er vaak harde wind is en ook wel eens aardbevingen voorkomen. (vorige week was er ééntje langsgekomen en alle boten stonden te schudden.)

Het wordt wel erg kruipwerk om onder het schip te komen en we besluiten dat we het volledig uitbesteden.

Power Boats is the place om dat te doen en men werkt zeer efficient.

Alle contracten lopen via de office en we krijgen een soort creditcard waarmee we alles kunnen aanschaffen of betalen en later wordt het met ons verrekend.

Zelfs de boodschappen in de supermarkt betaal je met die card en krijgt korting.

Iedereen houdt zich aan de afspraken en over het algemeen is men op tijd.

In 1 dag was het onderwaterschip geschuurd, geprimerd en 3 keer in de antifouling gezet.

Ook stond vandaag een mannetje te poetsen op de groene romp.

Het schip ziet er als nieuw uit en we krijgen veel complimenten.

De zeilmaker was lovend over de zeilen en dacht niet veel te hoeven naaien.

De buitenboordmotor, de motor en de generator krijgen een beurt en de schroef ziet er weer glimmend uit.

De tankmeters van de beide dieseltanks weigerden aan te geven hoeveel vloeistof er in zat en men concludeerde dat de tanks en meters schoongemaakt moeten worden.

Maandag gaan we in het water en daar worden de tanks gespoeld en hopelijk ook de zeilen teruggebracht.

Daarna zullen we de Amerikaanse Ambassade bezoeken om een visum aan te vragen.

Waarschijnlijk kost die klus ons zo'n 2 weken voor we die visa hebben losgepeuterd en bovendien kost het een heleboel geld, vinden we.

Volgende week kunnen we hopelijk verder trekken naar Grenada, anders de week daarna.

Tot de volgende keer.

Mia en Wijtze.